

בית ספר לפיסול, ציור ורישום

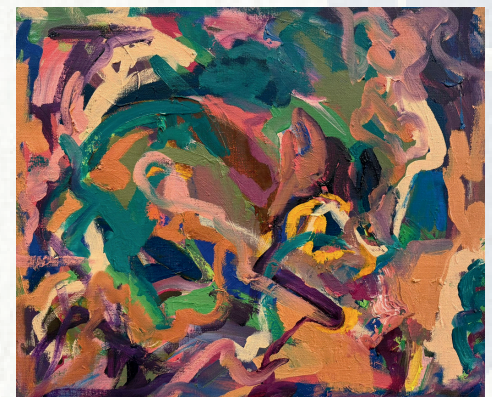
"עכשיו זה הזמן" תערוכת בוגרים - תכנית מינְרֹוה

מינְרֹוה היא תכנית הדגל של האַטְלִיָה.

זוהי תכנית דו שנתית המספקת הכשרה אמנותית מעמיקה, מקיפה ומקצועית בתחומים פיסול, ציור ורישום. בתערוכה מוצגים בכל חללי הגלריה תשעה פרויקטי גמר שנוצרו במהלך שנתיים של עבודה אינטנסיבית, אישית וקבוצתית.

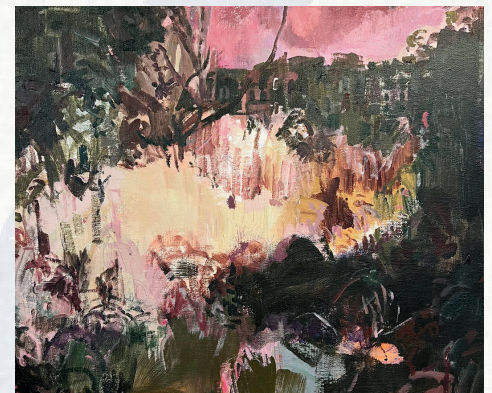
ליווי אמנותי: אלעד לרום ורוני בן פורת | ראש התכנית: עותה פטינקין

אבנר נאור מזרחי

יש רגע כזה, קטן ושקט, שבו הדי הציפיות של אחרים מתפוגגים. הקולות שביקשו שתהיה שונה, שתתאים, שתדחק לתבנית - כולם מתרחקים. ובשקט הזה, פתאום, אתה פוגש את עצמך. פוגש את השלם שבך: את האור ואת הצל, את החוזקות ואת הפחדים, את השמחה ואת המורכבות. זו לא כניעה, אלא שחרור. לא השלמה עם פחות, אלא הכרה בעושר האינסופי של מי שאתה באמת. זה הרגע שבו אתה נושם עמוק, משיל מעליך שכבות של "צריך" ו"אמור", ומאפשר למי שאתה - על כל גווניו, פינותיו וקצוותיו - לפרוח. זו תנועה פנימית עדינה, אך עוצמתית, של חזרה הביתה, אל הלב שלך.

אפרת גולדברג

נושאים המעסיקים אותי בעבודותיי הם ביוגרפיים, ונובעים מתוך חוויה פנימית הקשורה לבית ולמקום. אני בוחנת את הגבולות שבין המרחב הקונקרטי לבין המרחב הדמיוני-אסוציאטיבי, וחוקרת דרכים חזותיות לביטוי תחושות של ערעור שייכות, זהות וביטחון. העבודות עוסקות גם בהפרמות ובדהייה של זיכרון, ובו בזמן - בכמיהה לאחוז, להשיב ולהחיות. מתוך אלה נולדים חומרי הבעירה הפנימיים שמרכיבים את המרחבים המנטליים שאני יוצרת, לעיתים הם מופיעים כבית, לעיתים כנוף, ומשמשים כמראות החושפות רבדים מתוך עולמי הפנימי.

נעה בירן

הפרויקט עוסק ביחסי הגומלין שבין גוף וחלל תוך בחינת הזיקה שבין מנח ותנועות הגוף ובין המרחב הביתי. זאת כביטוי פיזי וממשי לרעיון של אדם כישות אשר זהותו מתעצבת בתוך הקשר של מערכות יחסים ודינמיקה משפחתית. מרחב הבית כמעין אדריכלות נפשית ופיזית, המגדירה גבולות גזרה ממשיים ומופשטים שבתוכם אנו פועלים ומתהווים.

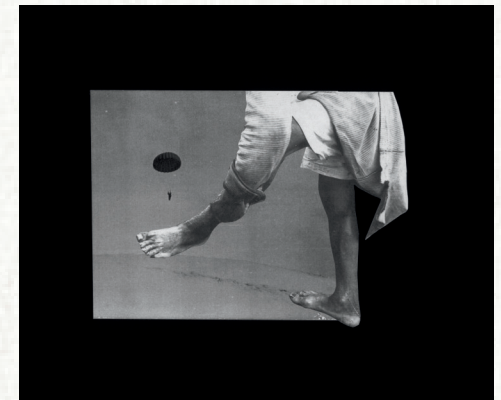
ארזתי את עצמי למקום הפנוי במדף גופי נמהל בקירות הבית והתאחד עם מטלות היומיום ידיי פילסו מסדרונות לעבור בהם פתחו חלון לאוויר שייכנס אני המרחב הריק שנשאר אחרי שכולם יצאו מהדלת

טל גונן

בתערוכה מוצגת סדרת פורטרטים עצמיים בצבעי שמן. העברת דימויים מצולמים מתקופה מטלטלת אל משטח הציור, מאפשרת עיבוד של מהלך החיים הספירלי בין אז ועכשיו, ומתמודדת עם מציאות שאינה עוד. התפרקות שהורכבה לה יחדיו. דרך עבודת הציור - פרימה והידוק של דימוי, משיכות צבע עזות אל מול שקיפיות, וצבעוניות קודרת עד מונוכרומטית - נעשית גם עבודת הנפש המתאקלמת לחיים החדשים.

אריאל עמית

סדרת הקולאז'ים נולדו מתוך רצון לעסוק ביחסים שלי עם אבי, כעשור אחר מותו, ובהתמודדות עם העברה בין-דורית של טראומה. הם מבוססים על צילומים שהוא צילם בין השנים 1968-1975, במקומות בהם הסתובב במסגרת שירותו הצבאי ובעבודתו בתיעוד חיי הפלאחים הערבים בהר חברון. דרך פירוק והרכבה מחדש של זיכרונות ילדותי, ביקשתי ליצור חיבור מחדש עם אבי, בחיפוש אחר חיבוק חסר.

אודי יצחק

שהפצענו אל העולם, מגרוננו בקעה זעקת בכי, כמו מנבאת את הדרך שצפויה לנו. אלוהים לא תמיד מרחם על ילדי הגן. העולם אינו מבטיח חיבוק. העבודה אינה משחררת. במהרה נגלה שסופרמן נשאר על המסך, והמסיכות, שהפכו לחלק מאיתנו, מסתירות את הפצעים אך לא מרפאות אותם. היצירה נובעת מתוך כאב אבל לא נכנעת לו. הצבע חושף את השכבות. הקולאז' מאחה את הפצעים.

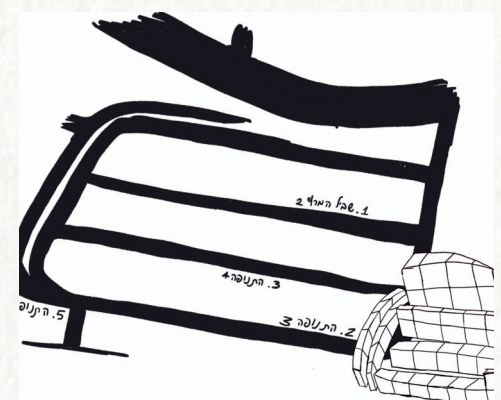
הילה רם תמרי

אני מציירת כדי לתפוס את הרגע הבלתי אפשרי שבו משהו נולד מתוך האין. הרגע שבו רעיון הופך למציאות. שבו אור נפרץ מתוך חושך, שבו נשמה מתהווה בגוף. התהליך היצירתי שלי מתחיל ברגע שבו אני מרשה לעצמי להיכנע לזרימה. החיבור לאינטואיציה ולאנרגיות הסובבות אותי יוצר דיאלוג ביני לבין החומרים, כאשר הציור עצמו מתחיל 'לדבר' אליי ולהנחות את התהליך, זה הרגע האהוב עלי ביותר. בתוך תנועת המכחול והצבע, אני מחפשת את המסתוריות שחבויה בתוך חיי היומיום - הקדושה הפשוטה והעמוקה של להיות חי. אני יוצרת יצירה שהיא תרגום אותנטי של המציאות הרגשית והרוחנית שאני חווה מעבר למילים.

אריאל דרור כרמי

אני מציגה מפה המתעדת ארבעה ציורי קיר שיצרתי ברחבי קריית המלאכה. המפה משמשת כמעין מסלול אישי בעיר, דרכו אני חוקרת את הקשר בין אמנות למרחב הציבורי ואת האפשרות לייצר נראות, נוכחות וסיפור בתוך הסביבה האורבנית. אני מזמינה אתכם לצאת למסלול בין רחובות הקרייה, ולפגוש את העבודות שלי כפי שנועדו להיראות - בתוך המרחב החי, מחוץ לגבולות הגלריה.

איילת ירוחם

המסע שלי מתחיל בהתבוננות מעמיקה פנימה אל נבכי הנפש והחוצה במציאות הסובבת אותי, בהפנמת המראות והחוויית. זה השלב שבו המציאות מתערבבת עם הרגשות, התחושות והמחשבות הסובייקטיביות, המודע ושאינו מודע. זה המקום שבו העולם הפנימי שלי משפיע על האופן שבו המציאות נבנית, נבראת ומוצגת. משפטי ההשראה רבים ליצירות, שנבחרו להיות בתערוכה, הינם מתוך הספר 'הנסיך הקטן'. בחרתי להביא אחד מהם בפסקה זו: "הכוכבים יפים, כי יש יש פרח אחד סמוי מן העין. אם אתה אוהב פרח שנמצא על אחד הכוכבים, נעים לך להביט לשמיים. כל הכוכבים פורחים."

